

Další významné vítězství soukromého podnikání

„Němci nejsou naši nepřátelé,“ říká Yossarianovi, hrdinovi válečného románu Josepha Hellera *Hlava XXII*, proviantní důstojník Milo. „Jistě, jsme s nima ve válce. Možná začali tuhle válku, možná zabíjejí milióny lidí, ale úcty vyrovnávají mnohem promptněji než některý naši spojenci — moh bych jmenovat. Nechápeš, že svoje obchodní dohody s Německem musím za každou cenu respektovat? Zkus se na to podívat z mého hlediska.“ V příštích dnech Milo uzavře s Němci smlouvu, která ho zavazuje svrhnout pumy na vlastní, americké jednotky — což také skutečně udělá...

Nedávno jsem si na onen slavný román znovu vzpomněl. Dočetl jsem se totiž v novinách, že němečtí skinheadi si k nám do západočeského pohraničí jezdí kupovat neonacistické kompaktní disky; německé texty písní nezastrněn oslavují Adolfa Hitlera a Rudolfa Hesse a hrubě urážlivým způsobem napadají cizince a různé národnostní menšiny žijící v Německu, včetně Vietnamců. A teď hádejte, kdo Němcům u nás tyhle kompakty prodává. Správně, uhádli jste.

Vietnamci.

Obyčejný zákon nabídky a poptávky, řekl by Milo, k jehož dokonalosti chybí jeho vietnamským následovníkům už jen krůček: aby kompakty urážející Vietnamce žijící v Čechách začali prodávat českým skinheadům. Dialog kupujícího a prodávajícího bude potom vypadat nějak takto:

VIETNAMSKÝ STÁNKAŘ: Dobrý den! Já rád vás zase vidím. Jak se vy máte?

SKINHEAD: Drž zobák, šikmoočko, a radši mi řekni, jestli už konečně máš ten kompaktní „Žlutej pól“?

VIETNAMSKÝ STÁNKAŘ: Ještě on ne, promiňte, on bude brzy.

SKINHEAD: Rákosníku podělanej, tos říkal už minulej tejden!

VIETNAMSKÝ STÁNKAŘ: Vy nebojte, on bude brzy opravdu.

SKINHEAD: Máš aspoň něco jinýho, ty potrate z džungle? Ale něco pořádnýho!

VIETNAMSKÝ STÁNKAŘ: My máme tady ten moc dobrá kompaktní „Žlutý svině, co děláte v našem kině?“ Vy podívejte — tady ten s háková kšiš.

SKINHEAD: Puč to sem. (*prohlíží si obal*) Kolik za to chceš, ty asijskej žebráku?

VIETNAMSKÝ STÁNKAŘ: To stojí čista čicet.

SKINHEAD: Co mi to chceš nakecat, ty Hočimine? Myslíš, že nevim, kolik stojí kilo rejže? Tady máš dvě stovky a buď rád, že ti místo placení nenakopu tu tvoji špinavou žlutou prdel!

VIETNAMSKÝ STÁNKAŘ: Děkuji vám mockrát.

SKINHEAD: No ještě abys nadával, Vietkongu!

Vietnamský stánkař: Nashledanou. Vy pšijte zas! Hezký den!

SKINHEAD: (*výchruzně*) To si piš, že přijdu, ty podraso! A bude nás víc a budeme mít s sebou řetězy!

Na první pohled to možná vypadá absurdně, ale není třeba to dramatizovat. Suma sumárum, řekl by Milo, nepředstavuje takový obchod nic jiného než další významné vítězství soukromého podnikání.